Revelation

Chapter 1

- 1 αποκαλυψις ιησού χριστού ην εδώκεν αυτώ ο θέος δείξαι τοις δουλοίς αυτού α δεί γενέσθαι εν τάχει και εσημάνεν αποστείλας δια του αγγέλου αυτού τω δουλώ αυτού ιωαννη
- 2 ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν
- ³ μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς
- ⁴ ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου
- 5 και απο ιησού χριστού ο μαρτύς ο πίστος ο πρωτοτοκός των υέκρων και ο αρχών των βασίλεων της γης τω αγαπώντι ημάς και λυσάντι ημάς εκ των αμαρτίων ημών {VAR1: [ημών] } {VAR2: ημών } εν τω αίματι αυτού
- 6 και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας {VAR2: [των αιωνων] } αμην
- 7 ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινές αυτον εξεκεντησάν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην
- 8 egw eimi to alja kai to w legei kurios o beos o wu kai o hu kai o ergomenos o pantokratwr
- ⁹ εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και συγκοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου
- 10 εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημέρα και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος
- 11 λεγουσης ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιαις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν

- 12 και επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας
- 13 και εν μεσω των λυχνιων ομοιον υιον ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσαν
- 14 η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος
- 15 και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενης και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων
- 16 και έχων εν τη δεξια χειρι αυτού αστέρας έπτα και εκ του στοματός αυτού ρομφαία διστόμος όξεια εκπορευόμενη και η όψις αυτού ως ο ηλίος φαίνει εν τη δυνάμει αυτού
- 17 και στε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος
- 18 και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου
- 19 γραψον ουν α ειδες και α εισιν και α μελλει γενεσθαι {VAR1: γινεσθαι } {VAR2: γενεσθαι } μετα ταυτα
- 20 το μυστηριον των επτα αστερων ους είδες επί της δεξίας μου και τας επτα λυχνίας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοί των επτα εκκλησίων είσιν και αι λυχνίαι αι επτα επτα εκκλησίαι είσιν

- 1 τω αγγελω της {VAR1: τω } {VAR2: της } εν εφεσω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων
- ² οιδα τα εργα σου και τον κοπον και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις
- 3 και υπομονην εχεις και εβαστασας δια το ονομα μου και ου κεκοπιακες

- 4 alla ecw kata sou oti thu agaphu sou thu prwthu aghkes
- ⁵ μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης
- 6 αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω
- 7 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου
- 8 και τω αγγελω της {VAR1: τω } {VAR2: της } εν σμυρνη εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εζησεν
- 9 οιδα σου την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα
- 10 μηδεν {VAR1: μη } {VAR2: μηδεν } φοβου α μελλεις πασχειν ιδου μελλει βαλλειν ο διαβολος εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε {VAR1: εχητε } {VAR2: εξετε } θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης
- 11 ο εχών ους ακουσατώ τι το πνευμά λεγει ταις εκκλησιαις ο νικών ου μη αδικήθη εκ του θανάτου του δευτέρου
- 12 και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν
- 13 οιδα που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου και εν ταις ημεραις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος μου {VAR1: [μου] } {VAR2: μου } ος απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει
- 14 αλλ έχω κατά σου ολίγα ότι έχεις έκει κρατούντας την διδάχην βαλάαμ ος εδιδάσκεν τω βαλάκ βαλείν σκανδάλον ενώπιον των υίων ισραήλ φαγείν ειδωλοθυτά και πορνεύσαι
- 15 ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην {VAR2: [των] } νικολαιτων ομοιως
- 16 μετανοήσον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμήσω μετ αυτών εν τη ρομφαία του στοματός μου

- 17 ο έχων ους ακουσατώ τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικώντι δώσω αυτώ του μάννα του κεκρυμμένου και δώσω αυτώ ψηφον λευκήν και έπι την ψηφον ονομα καινού γεγραμμένου ο ουδείς οιδεν ει μη ο λαμβάνων
- 18 και τω αγγελω της {VAR1: τω } {VAR2: της } εν θυατειροις εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο έχων τους οφθαλμους αυτου {VAR1: [αυτου] } {VAR2: αυτου } ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω
- ¹⁹ οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων
- 20 αλλα έχω κατά σου ότι αφείς την γυναικά ιεξαβελ η λεγούσα εαυτήν προφητίν και διδασκεί και πλανά τους εμούς δουλούς πορνευσαί και φαγείν είδωλοθυτα
- 21 και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης
- 22 ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησουσιν {VAR1: μετανοησουσιν } εκ των εργων αυτης
- 23 και τα τέκνα αυτής απόκτενω εν θανατώ και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι ότι εγώ είμι ο εραυνών νέφρους και καρδίας και δώσω υμίν εκαστώ κατα τα έργα υμών
- ²⁴ υμιν δε λεγω τοις λοιποις τοις εν θυατειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτίνες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ως λεγουσιν ου βαλλω εφ υμας αλλο βαρος
- 25 plhn o exete krathsate acri {VAR1: acris } {VAR2: <acris } ou an hx 25
- 26 και ο νικών και ο τηρών αχρι τέλους τα έργα μου δώσω αυτώ εξουσίαν έπι των έθνων
- ²⁷ και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβεται
- 28 ως καγω είληφα παρα του πατρος μου και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον
- 29 o ecwn ous akousatw ti to pneuma legei tais ekklysiais

- 1 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο έχων τα έπτα πνευματα του θέου και τους έπτα αστέρας οιδα σου τα έργα οτι ονομα έχεις οτι ζης και νέκρος ει
- 2 γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλον αποθανειν ου γαρ ευρηκα σου {VAR2: τα } εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου
- 3 μνημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησης ηξω ως κλεπτης και ου μη γνως ποιαν ωραν ηξω επι σε
- ⁴ αλλα εχεις ολιγα ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν
- ⁵ ο νικων ουτως περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου
- 6 o ecwn ous akousatw ti to pneuma legei tais ekklysiais
- ⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειν δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει και κλειων και ουδεις ανοιγει
- ⁸ οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ηνεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου
- 9 ιδου διδω εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι εγω ηγαπησα σε
- 10 οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης
- 11 ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου

- 12 ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινουσα εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον
- 13 ο έχων ους ακουσατώ τι το πνευμά λεγεί ταις εκκλησιαις
- ¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και {VAR1: [o] } αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου
- 15 οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος
- 16 ουτως οτι χλιαρος ει και ουτε ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου
- 17 οτι λεγεις οτι πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδεν χρειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος
- 18 συμβουλευω σοι αγορασαι παρ εμου χρυσιον πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλουριον {VAR1: κολλουριον } {VAR2: <κολλουριον> } εγχρισαι τους οφθαλμους σου ινα βλεπης
- 19 εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλευε ουν και μετανοησον
- 20 ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και {VAR2: [και] } εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου
- 21 ο υικών δώσω αυτώ καθισαι μετ έμου εν τώ θρονώ μου ως καγώ ενικήσα και εκαθισά μετά του πατρός μου εν τώ θρονώ αυτού
- 22 o ecwn ous akousatw ti to pneuma legei tais ekklysiais

Chapter 4

1 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ηνεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα

- 2 ευθέως εύενομην εν πνευματί και ίδου θρονός εκείτο εν τω ουράνω και έπι τον θρονόν καθημένος
- 3 και ο καθημενος ομοίος ορασει λίθω ιασπίδι και σαρδίω και τρις κυκλοθέν του θρονού ομοίος ορασει σμαραγδίνω
- ⁴ και κυκλοθέν του θρονού θρονούς {VAR1: θρονοί } {VAR2: θρονούς } είκοσι τέσσαρες και έπι τους θρονούς είκοσι τέσσαρας πρέσβυτέρους καθημένους περιβέβλημένους εν {VAR2 εν } λευκοίς και έπι τας κέφαλας αυτών στέφανούς χρύσους
- ⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρονται και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου α εισιν τα επτα πνευματα του θεου
- 6 και ενωπιον του θρονου ως θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν
- ⁷ και το ζωον το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζωον ομοιον μοσχω και το τριτον ζωον εχων το προσωπον ως ανθρωπου και το τεταρτον ζωον ομοιον αετω πετομενω
- ⁸ και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν αυτων εχων ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντες αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος
- 9 και όταν δωσουσιν τα ζωα δόξαν και τιμην και ευχαριστίαν τω καθημένω έπι τω θρόνω {VAR1: του θρόνου } {VAR2: τω θρόνω } τω ζωντι εις τους αιώνας των αιώνων
- 10 πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες
- 11 αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας τα παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

1 και είδον επι την δεξιαν του καθημένου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμένον εσωθέν και οπισθέν κατεσφραγισμένον σφραγισίν έπτα

- ² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιος ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου
- ³ και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο
- ⁴ και {VAR1: [εγω] } εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο
- 5 και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ανοιξαι το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου
- 6 και είδον εν μέσω του θρονού και των τέσσαρων ζωων και εν μέσω των πρεσβυτέρων αρνίον εστηκός ως εσφαγμένον έχων κέρατα έπτα και οφθαλμούς έπτα οι είσιν τα [έπτα] πνευματά του θέου απέσταλμένοι είς πασάν την γην
- 7 και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου
- 8 και ότε ελάβεν το βιβλίον τα τέσσαρα ζωά και οι είκοσι τέσσαρες πρεσβυτέροι έπεσαν ενώπιον του αρνίου έχοντες εκάστος κιθαράν και φιάλας χρυσας γεμούσας θυμιαμάτων αι είσιν αι προσεύχαι των αγίων
- ⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους
- 10 και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλειαν και ιερεις και βασιλευσουσιν {VAR1: βασιλευουσιν } {VAR2: βασιλευσουσιν } επι της γης
- 11 και είδον και ηκούσα φωνήν αγγελών πολλών κυκλώ του θρόνου και των ζωών και των πρεσβύτερων και ην ο αρίθμος αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων
- 12 λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν
- 13 και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης εστιν {VAR1: [εστιν] } και τα εν αυτοις παντα ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου {VAR1: του θρονου } {VAR2: τω θρονω } και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων

14 και τα τεσσαρα ζωα ελεγον αμην και οι πρεσβυτεροι επεσαν και προσεκυνησαν

Chapter 6

- 1 και είδον ότε ηνοίξεν το αρνίον μιαν εκ των επτα σφραγίδων και ηκούσα ενός εκ των τεσσαρών ζωών λεγοντός ως φωνή βροντής ερχού
- 2 και είδον και ίδου ιππος λευκός και ο καθημένος επ αυτόν έχων τόξον και εδόθη αυτώ στέφανος και εξηλθέν νίκων και ίνα νίκηση
- 3 και στε ηνοιξεν την σφραγιδα την δευτεραν ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου
- ⁴ και εξηλθεν αλλος ιππος πυρρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω {VAR1: [αυτω] } {VAR2: αυτω } λαβειν την ειρηνην εκ {VAR1: [εκ] } {VAR2: εκ } της γης και ινα αλληλους σφαξουσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη
- 5 και στε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και ειδον και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτον έχων ζυγον εν τη χειρι αυτου
- 6 και ηκουσα ως φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωων λεγουσαν χοινιξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες κριθων δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης
- ⁷ και στε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα φωνην του τεταρτου ζωου λεγοντος ερχου
- ⁸ και είδον και ίδου ιππος χλωρος και ο καθημένος επανω αυτου {VAR1: [αυτου] } {VAR2: αυτου } ονομα αυτω [ο] θανατος και ο αδης ηκολουθει μετ αυτου και εδοθη αυτοις εξουσία επι το τεταρτον της γης αποκτείναι εν ρομφαία και εν λίμω και έν θανατω και υπο των θηρίων της γης
- 9 και ότε ηνοίξεν την πεμπτην σφραγίδα είδον υπόκατω του θυσιαστηρίου τας ψύχας των εσφαγμένων δια τον λογόν του θέου και δια την μαρτυρίαν ην είχον
- 10 και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης

- 11 και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσονται ετι χρονον μικρον εως πληρωθωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτεννεσθαι ως και αυτοι
- 12 και ειδον στε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος εγενετο μελας ως σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ως αιμα
- 13 και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν εις την γην ως συκη βαλλει τους ολυνθούς αυτής υπο ανέμου μεγαλού σειομένη
- 14 και ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν
- 15 και οι βασίλεις της γης και οι μεγιστανές και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και ελευθέρος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορέων
- 16 και λεγουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου
- 17 οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτων και τις δυναται σταθηναι

- 1 μετα τουτο είδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνίας της γης κρατούντας τους τεσσαρας ανέμους της γης ίνα μη πνέη ανέμος επι της γης μητέ επι της θαλασσης μητέ επι παν δενδρον
- ² και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν
- ³ λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων
- 4 και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ
- ⁵ εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ρουβην δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες

- 6 εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες
- 7 εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισσαχαρ δωδεκα χιλιαδες
- 8 εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι
- 9 μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων
- 10 και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω
- 11 και παντές οι αγγελοί ειστηκείσαν κυκλώ του θρονού και των πρεσβυτέρων και των τέσσαρων ζώων και έπεσαν ενώπιον του θρονού έπι τα προσώπα αυτών και προσέκυνησαν τω θέω
- 12 λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην {VAR1: [αμην] } {VAR2: αμην }
- 13 και απέκριθη εις εκ των πρεσβυτέρων λέγων μοι ουτοι οι περιβεβλημένοι τας στολάς τας λευκάς τίνες εισιν και ποθέν ηλθον
- ¹⁴ και ειρηκα αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν αυτας εν τω αιματι του αρνιου
- 15 δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους
- 16 ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδε μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα
- 17 οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωης πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

- 1 και οταν ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον
- ² και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες
- ³ και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωσει ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου
- ⁴ και ανέβη ο καπνός των θυμιαματών ταις προσευχαις των αγιών εκ χειρός του αγγέλου ενώπιον του θεου
- ⁵ και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμος
- 6 και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν αυτους ινα σαλπισωσιν
- ⁷ και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον της γης κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη
- 8 και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα
- 9 και απεθανέν το τριτον των κτισματών των έν τη θαλασση τα έχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιών διεφθαρησαν
- 10 και ο τριτος αγγελος εσαλπίσεν και έπεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομένος ως λαμπας και έπεσεν επι το τριτον των ποταμών και έπι τας πηγας των υδατών
- 11 και το ονομα του αστερος λεγεται ο αψινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εις αψινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν
- 12 και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη φανη το τριτον αυτης και η νυξ ομοιως

13 και είδον και ηκούσα ένος αετού πετομένου εν μεσουρανηματι λεγοντός φωνή μεγάλη ουαί ουαί ουαί τους κατοικούντας έπι της γης έκ των λοίπων φωνών της σαλπίγγος των τρίων αγγέλων των μελλοντών σαλπίζειν

- 1 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου
- ² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης και εσκοτωθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος
- 3 και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης
- ⁴ και έρρεθη αυταις ινα μη αδικησουσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινές ουκ έχουσιν την σφραγιδα του θέου έπι των μετώπων
- 5 και εδοθη αυτοις {VAR1: αυταις } {VAR2: αυτοις } ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθησονται μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον
- 6 και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευγει ο θανατος απ αυτων
- ⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλας αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων
- 8 kai eicon tricas ws tricas gunaikwn kai oi odontes autwn ws leontwn hvan
- 9 και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον
- 10 και έχουσιν ουρας ομοίας σκορπίοις και κέντρα και έν ταις ουραίς αυτών η έξουσια αυτών αδικήσαι τους ανθρώπους μήνας πέντε

- 11 εχουσιν επ αυτων βασιλεα τον αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αβαδδων και εν τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων
- 12 η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα
- 13 και ο έκτος αγγέλος εσαλπίσεν και ηκούσα φωνην μιαν εκ των {VAR2: [τεσσαρών] } κεράτων του θυσιαστηρίου του χρύσου του ενώπιον του θέου
- ¹⁴ λεγοντα τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη
- 15 και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων
- 16 και ο αριθμος των στρατευματών του ιππικου δισμυριαδές μυριαδών ηκουσα τον αριθμον αυτών
- 17 και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον
- 18 απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων εκ του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων
- 19 η γαρ εξουσία των ιππων εν τω στοματί αυτών εστιν και εν ταις ουραίς αυτών αι γαρ ουραί αυτών ομοίαι οφεσίν εχουσαι κεφαλάς και εν αυταίς αδικουσίν
- 20 και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ουδε {VAR1: ου } {VAR2: ουδε } μετενοησαν εκ των εργων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησουσιν τα δαιμονία και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυνανται ουτε ακουείν ουτε περιπατείν
- 21 και ου μετενοήσαν εκ των φονών αυτών ουτε εκ των φαρμακών αυτών ουτε εκ της πορνείας αυτών ουτε εκ των κλεμματών αυτών

- ¹ και είδον αλλον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης {VAR1: την κεφαλην } {VAR2: της κεφαλης } αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος
- 2 και έχων εν τη χειρι αυτου βιβλαριδιον ηνέωγμενον και εθηκέν τον ποδα αυτου τον δέξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης
- ³ και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας
- ⁴ και ότε ελαλησαν αι έπτα βρονται ημέλλον γραφείν και ηκούσα φωνήν εκ του ουράνου λεγούσαν σφραγισον α ελαλησαν αι έπτα βρονται και μη αυτά γραψης
- 5 και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον
- 6 και ωμόσεν εν τω ζωντι εις τους αιώνας των αιώνων ος εκτισέν τον ουράνον και τα εν αυτώ και την ψην και τα εν αυτή και {VAR1: [και } {VAR2: και } την θαλασσάν και τα εν αυτή {VAR1: αυτή] } {VAR2: αυτή } οτι χρονός ουκέτι έσται
- ⁷ αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους εαυτου δουλους τους προφητας
- ⁸ και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσαν μετ εμου και λεγουσαν υπαγε λαβε το βιβλιον το ηνεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης
- 9 και απηλθα προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλαριδιον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι
- 10 και ελαβον το βιβλαριδιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου
- 11 και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

- 1 και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειρε και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω
- ² και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξωθεν και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνας τεσσερακοντα [και] δυο
- ³ και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι {VAR1: περιβεβλημενους } {VAR2: περιβεβλημενοι } σακκους
- 4 outoi eisin ai duo elaiai kai ai duo lucchiai ai {VAR1: [ai] } {VAR2: ai } enwhion tou kurion the ghe estates
- ⁵ και ει τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις θεληση αυτους αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηναι
- 6 ουτοι εχουσιν την εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην εν παση πληγη οσακις εαν θελησωσιν
- ⁷ και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους
- ⁸ και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη
- 9 και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερας τρεις και ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφιουσιν τεθηναι εις μνημα
- 10 και οι κατοικουντές έπι της γης χαιρουσίν έπ αυτοίς και ευφραίνονται και δώρα πεμψουσίν αλληλοίς ότι ουτοί οι δύο προφηταί εβασανίσαν τους κατοικούντας έπι της γης
- 11 και μετα τας {VAR1: [τας] } {VAR2: τας } τρεις ημέρας και ημίσυ πνευμά ζωής εκ του θέου εισήλθεν εν {VAR1: [εν] } {VAR2: εν } αυτοίς και έστησαν έπι τους πόδας αυτών και φοβός μέγας έπεπεσεν έπι τους θεωρούντας αυτούς

- 12 και ηκουσαν φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης αυτοις αναβατε ωδε και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων
- 13 και εν εκεινή τη ωρα εγενετο σεισμός μεγας και το δεκατόν της πόλεως επέσεν και απέκτανθησαν εν τω σεισμώ ονοματά ανθρώπων χιλιάδες επτά και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντό και εδώκαν δόξαν τω θεώ του ουράνου
- 14 η ουαι η δευτερα απηλθεν ιδου η ουαι η τριτη ερχεται ταχυ
- 15 και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγοντες εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων
- 16 και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι [οι] ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω
- 17 λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας
- 18 και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τους μικρους και τους μεγαλους και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην
- 19 και ηνοιγη ο ναος του θεου ο εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος και χαλαζα μεγαλη

- ¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα
- 2 και εν γαστρι εχουσα και κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν
- ³ και ωφθη αλλο σημείον εν τω ουρανω και ίδου δρακων μεγας πυρρος έχων κεφαλάς έπτα και κερατά δεκά και έπι τας κεφαλάς αυτου έπτα διαδηματά

- ⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη
- ⁵ και ετέκεν υιον αρσέν ος μελλεί ποιμαίνειν παντά τα έθνη εν ράβδω σίδηρα και ηρπάσθη το τέκνον αυτης προς τον θέον και προς τον θρόνον αυτού
- 6 και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου έχει έκει τοπον ητοιμασμένον από του θέου ινα έκει τρέφωσιν αυτην ημέρας χιλιας διακοσιας εξηκοντα
- ⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου του πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου
- 8 kai ouk iscusen oude topoς eureθή autwn eti en tw ouranw
- ⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφις ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν
- 10 και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγωρ των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτους ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος
- 11 και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου
- 12 δια τουτο ευφραινέσθε {VAR2: [οι] } ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντές ουαι την γην και την θαλασσάν οτι κατέβη ο διαβολός προς υμάς έχων θυμον μέγαν είδως ότι ολίγον καιρον έχει
- 13 και στε είδεν ο δρακων στι εβληθη είς την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετέκεν τον αρσένα
- 14 και εδοθησαν τη γυναικι αι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπου τρεφεται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως
- 15 και εβαλεν ο οφις εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση
- 16 και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοίξεν η γη το στομα αυτης και κατέπιεν τον ποταμόν ον εβάλεν ο δράκων εκ του στομάτος αυτού

- 17 και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου
- 18 και εσταθη επι την αμμον της θαλασσης

- ¹ και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονομα {VAR1: ονοματα } {VAR2: <ονοματα> } βλασφημιας
- ² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην
- 3 και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασθη ολη η γη οπισω του θηριου
- ⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι οτι εδωκεν την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τις ομοιος τω θηριω και τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου
- 5 και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μηνας τεσσερακοντα [και] δυο
- 6 και ηνοίξεν το στομα αυτού εις βλασφημίας προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτού και την σκηνην αυτού τους εν τω ουρανώ σκηνούντας
- 7 και {VAR1: [και } {VAR2: και } εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι {VAR1: αυτους] } {VAR2: αυτους } και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος
- 8 και προσκυνησουσιν αυτον παντες οι κατοικουντες επι της γης ου ου γεγραπται το ονομα αυτου εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου
- 9 ει τις εχει ους ακουσατω
- 10 ει τις εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρη αποκτενει δει {VAR1: αποκτενει δει } {VAR2: αποκτανθηναι } αυτον εν μαχαιρη αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων

- 11 και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων
- 12 και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησουσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου
- 13 και ποιει σημεια μεγαλα ινα και πυρ ποιη εκ του ουρανου καταβαινειν εις την γην ενωπιον των ανθρωπων
- 14 και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ος έχει την πληγην της μαχαιρης και είησεν
- 15 και εδοθη αυτω {VAR1: αυτη } {VAR2: αυτω } δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση [ινα] οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν
- 16 και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσιν αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων
- 17 και {VAR1: [και] } {VAR2: και } ινα μη τις δυνηται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο έχων το χαραγμα το ονομα του θηριού η τον αριθμόν του ονοματός αυτού
- 18 ωδε η σοφια εστιν ο έχων νουν ψηφισατώ τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρώπου εστιν και ο αριθμος αυτου εξακοσιοι εξηκοντα εξ

- 1 και ειδον και ιδου το αρνιον εστος επι το ορος σιων και μετ αυτου εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων
- ² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων

- 3 και αδουσιν {VAR1: ω_{ζ} } {VAR2: $[\omega_{\zeta}]$ } ω δην καινην ενώπιον του θρόνου και ενώπιον των τέσσαρων ζώων και των πρέσβυτερων και ουδείς εδυνατό μαθείν την ώδην ει μη αι έκατον τέσσερακοντα τέσσαρες χιλιάδες οι ηγορασμένοι από της γης
- ⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικών ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι οι ακολουθουντες τω αρνιώ οπου αν υπαγη {VAR1: υπαγει } {VAR2: υπαγη } ουτοι ηγορασθησαν απο των ανθρωπών απαρχη τω θεω και τω αρνιώ
- 5 kai en tw stomati autwn ouc eurebh yeudos amwhoi eisin
- 6 και ειδον αλλον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι επι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον
- ⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και θαλασσαν και πηγας υδατων
- ⁸ και αλλος δευτερος {VAR1: δευτερος [αγγελος] } {VAR2: αγγελος δευτερος } ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη η εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη
- ⁹ και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την γειρα αυτου
- 10 και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον αγγελων αγιων και ενωπιον του αρνιου
- 11 και ο καπνος του βασανισμου αυτων εις αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου
- 12 ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου
- 13 και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι ναι λεγει το πνευμα ινα αναπαησονται εκ των κοπων αυτων τα γαρ εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων

- ¹⁴ και είδον και ίδου νέφελη λευκή και έπι την νέφελην καθημένον ομοίον υίον ανθρώπου έχων έπι της κέφαλης αυτού στέφανον χρυσούν και έν τη χειρί αυτού δρέπανον όξυ
- 15 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης
- 16 και εβαλεν ο καθημενος επι της νεφελης το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη
- 17 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ
- 18 και αλλος αγγελος [εξηλθεν] εκ του θυσιαστηριου [ο] εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν φωνη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης
- 19 και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν
- 20 και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

- 1 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου
- 2 και είδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμένην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριού και εκ της είκονος αυτού και εκ του αρίθμου του ονοματός αυτού εστώτας έπι την θαλασσαν την υαλινήν έχοντας κίθαρας του θέου
- ³ και αδουσιν την ωδην μωυσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιαι και αληθιναι αι οδοι σου ο βασιλευς των αιωνων {VAR1: αιωνων } {VAR2: εθνων }
- ⁴ τις ου μη φοβηθη κυριε και δοξασει το ονομα σου οτι μονος οσιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν
- 5 και μετα ταυτα είδον και ηνοίγη ο ναος της σκηνης του μαρτυρίου εν τω ουρανω

- 6 και εξηλθον οι επτα αγγελοι [οι] εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου ενδεδυμενοι λινον {VAR1: λιθον } {VAR2: λινον } καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας
- ⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων
- 8 και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμέως αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι έπτα πληγαι των έπτα αγγελών

- 1 και ηκουσα μεγαλης φωνης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεετε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εις την γην
- 2 και απήλθεν ο πρώτος και εξέχεεν την φιαλην αυτού εις την γην και έγενετο έλκος κακόν και πονήρον έπι τους ανθρώπους τους έχοντας το χαραγμά του θηριού και τους προσκύνουντας τη είκονι αυτού
- 3 και ο δευτερος εξέχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγένετο αιμα ως νέκρου και πασα ψυχη ζωης απέθανεν τα εν τη θαλασση
- 4 και ο τριτος εξέχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και τας πηγας των υδατων και εγένετο αιμα
- 5 και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος ει ο ων και ο ην {VAR1: [o] } {VAR2: o } οσιος οτι ταυτα εκρινας
- 6 οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις εδωκας {VAR1: δεδωκας } {VAR2: <δεδωκας>} πιειν αξιοι εισιν
- 7 και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις σου
- 8 και ο τεταρτος εξέχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι
- 9 και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος την εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν

- 10 και ο πέμπτος εξέχεεν την φιάλην αυτού έπι τον θρονού του θηριού και έγενετο η βασίλεια αυτού εσκοτωμένη και έμασωντο τας γλώσσας αυτών έκ του πονού
- 11 και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργων αυτων
- 12 και ο εκτος εξέχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν τον {VAR1: [τον] } {VAR2: τον } ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλέων των απο ανατολης ηλιου
- 13 και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ως βατραγοι
- ¹⁴ εισιν γαρ πνευματα δαιμονιών ποιούντα σημεία α εκπορεύεται επί τους βασίλεις της οικουμένης ολης συναγαγείν αυτούς είς τον πολέμον της ημέρας της μεγάλης του θεού του παντοκρατόρος
- 15 ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου
- 16 και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων
- ¹⁷ και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη εκ του ναου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν
- 18 και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου ανθρωπος εγενοντο {VAR1: ανθρωποι εγενοντο } {VAR2: ανθρωπος εγενετο } επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας
- 19 και εγένετο η πολις η μεγάλη εις τρια μέρη και αι πολεις των εθνών επέσαν και βαβυλών η μεγάλη εμνησθη ενώπιον του θεού δουναι αυτή το ποτηριον του οίνου του θυμού της οργής αυτού
- 20 και πασα νησος εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν
- 21 και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

- ¹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι υδατων πολλων
- 2 μεθ ης επορνευσαν οι βασίλεις της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης
- ³ και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμοντα {VAR1: γεμοντα } {VAR2: <γεμοντα> } ονοματα βλασφημιας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα
- ⁴ και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρουν και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσουν εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης
- ⁵ και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης
- 6 και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα
- ⁷ και είπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασας εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα
- ⁸ το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγει και θαυμασθησονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων το θηριον οτι ην και ουκ εστιν και παρεσται
- 9 ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων
- 10 και βασιλεις επτα εισιν οι πεντε επεσαν ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μειναι
- 11 και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει
- 12 και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλα εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου

- 13 ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν και την δυναμιν και εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν
- 14 ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι
- 15 και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι
- 16 και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν {VAR1: [ev] } {VAR2: ev} πυρι
- 17 ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι μιαν γνωμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθησονται οι λογοι του θεου
- 18 και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

- 1 μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου
- ² και εκράζεν εν ισχυρά φωνή λεγών επέσεν επέσεν βαβυλών η μεγάλη και εγένετο κατοικητηριον δαιμονίων και φυλάκη πάντος πνευμάτος ακάθαρτου και φυλάκη πάντος ορνέου ακάθαρτου {VAR2: [και φυλάκη πάντος θηριού ακάθαρτου] } και μεμισημένου
- 3 ότι εκ του οίνου {VAR1: [του οίνου] } {VAR2: του οίνου } του θυμού της πορνείας αυτής πέπτωκαν {VAR1: πέπτωκαν } {VAR2: πέπωκαν } πάντα τα έθνη και οι βασίλεις της γης μετ αυτής επορνεύσαν και οι εμποροί της γης έκ της δυνάμεως του στρηνούς αυτής επλούτησαν
- ⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθατε ο λαος μου εξ αυτης ινα μη συγκοινωνησητε ταις αμαρτιαις αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε
- 5 οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης

- 6 αποδοτε αυτή ως και αυτή απεδωκέν και διπλωσατε τα {VAR1: [τα] } {VAR2: τα } διπλα κατά τα έργα αυτής εν τω ποτήριω ω εκέρασεν κέρασατε αυτή διπλουν
- 7 οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω
- ⁸ δια τουτο εν μια ημέρα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος {VAR1: [κυριος] } {VAR2: κυριος } ο θέος ο κρινάς αυτην
- 9 και κλαυσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης
- 10 απο μακροθεν εστηκότες δια τον φοβον του βασανισμού αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβύλων η πολις η ισχύρα ότι μια ωρα ηλθέν η κρισίς σου
- 11 και οι εμποροι της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτην οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι
- 12 γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτών και βυσσινου και πορφυρας και σιρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου
- 13 και κινναμωμον και αμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και προβατα και ιππων και ρεδων και σωματων και ψυχας ανθρωπων
- ¹⁴ και η οπωρα σου της επιθυμιας της ψυχης απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι ου μη αυτα ευρησουσιν
- 15 οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες
- 16 λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρουν και κοκκινον και κεχρυσωμενη [εν] χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριτη
- ¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν

- 18 και εκραξαν {VAR1: εκραξαν } {VAR2: εκραζον } βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοία τη πολεί τη μεγαλη
- 19 και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραξαν {VAR1: εκραξαν } {VAR2: εκραζον } κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη
- 20 ευφραίνου επ αυτή ουρανε και οι αγιοί και οι αποστολοί και οι προφηται οτι εκρίνεν ο θέος το κριμά υμών εξ αυτής
- 21 και ηρέν εις αγγέλος ισχυρός λίθον ως μυλινον μέγαν και έβαλεν εις την θαλασσάν λέγων ουτώς ορμηματι βληθησεται βαβύλων η μέγαλη πολίς και ου μη ευρέθη έτι
- 22 και φωνη κιθαρωδων και μουσικών και αυλητών και σαλπιστών ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τέχνιτης {VAR1: [πασης τέχνης] } {VAR2: πασης τέχνης } ου μη ευρέθη εν σοι ετι και φώνη μυλού ου μη ακουσθη εν σοι ετι
- 23 και φως λυχνού ου μη φανή εν σοι ετι και φωνή νυμφιού και νυμφής ου μη ακούσθη εν σοι ετι ότι οι {VAR1: [oi] } {VAR2: oi } εμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες της γης ότι εν τη φαρμάκεια σου έπλανηθήσαν παντά τα έθνη
- 24 και εν αυτη αιμα προφητών και αγιών ευρεθη και παντών των εσφαγμενών επι της γης

- 1 μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δοξα και η δυναμις του θεου ημων
- ² οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειρος αυτης
- ³ και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων
- ⁴ και επέσαν οι πρεσβυτέροι οι εικόσι τέσσαρες και τα τέσσαρα ζωα και προσέκυνησαν τω θέω τω καθημένω έπι τω θρονώ λεγοντές αμην αλληλουία

- ⁵ και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τω θεω ημων παντες οι δουλοι αυτου και {VAR2: [και] } οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι
- 6 και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντων αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος [ημων] ο παντοκρατωρ
- 7 χαιρωμεν και αγαλλιωμεν και δωμεν *** {VAR1: δωσωμεν } {VAR2: δωσωμεν } την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην
- 8 και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν
- ⁹ και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν
- 10 και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας
- 11 και ειδον τον ουρανον ηνεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον πιστος καλουμενος {VAR1: πιστος [καλουμενος] } {VAR2: [καλουμενος] πιστος } και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει
- 12 οι δε οφθαλμοι αυτου {VAR2: [ως] } φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος
- 13 και περιβεβλημενος ιματιον περιρεραμμενον {VAR1: ρεραντισμενον } {VAR2: βεβαμμενον } αιματι και κεκληται το ονομα αυτου ο λογος του θεου
- 14 και τα στρατευματα {VAR1: τα } {VAR2: [τα] } εν τω ουρανω ηκολουθεί αυτω εφ ιπποίς λευκοίς ενδεδυμένοι βυσσίνον λευκον καθαρον
- 15 και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος
- ¹⁶ και έχει επι το ιματίον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμένον βασίλευς βασίλεων και κυρίος κυρίων

- 17 και είδον ενα αγγελον εστωτα εν τω ηλίω και εκραξεν [εν] φωνη μεγαλη λεγων πασίν τοις ορνεοίς τοις πετομένοις εν μεσουρανηματί δευτε συνάχθητε εις το δείπνον το μέγα του θέου
- 18 ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτους *** {VAR1: αυτους } {VAR2: αυτων } και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων και μεγαλων
- 19 και είδον το θηριον και τους βασίλεις της γης και τα στρατευματα αυτών συνηγμένα ποιησαι τον πολέμον μετά του καθημένου έπι του ίππου και μετά του στρατευμάτος αυτού
- 20 και επιασθη το θηριον και μετ αυτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος της καιομενης εν θειω
- 21 και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

- ¹ και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου
- 2 και εκρατησεν τον δρακοντα ο οφις ο αρχαιος ος εστιν διαβολος και ο σατανας και εδησεν αυτον χιλια ετη
- ³ και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη μετα ταυτα δει λυθηναι αυτον μικρον χρονον
- ⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτίνες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου χιλια ετη
- 5 οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη

- 6 μακαριος και αγιος ο έχων μέρος εν τη αναστάσει τη πρώτη επι τουτών ο δευτέρος θανάτος ουκ έχει εξουσίαν αλλ εσονται ιέρεις του θέου και του χριστού και βασιλευσούσιν μετ αυτού [τα] χίλια έτη
- 7 και όταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου
- ⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης τον γωγ και μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον ων ο αριθμος αυτων ως η αμμος της θαλασσης
- ⁹ και ανέβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημένην και κατέβη πυρ έκ του ουρανου και κατέφαγεν αυτους
- 10 και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων
- 11 και είδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημένον επ αυτου {VAR1: αυτου } {VAR2: αυτον } ου απο του προσωπου έφυγεν η γη και ο ουρανός και τόπος ουχ ευρέθη αυτοις
- 12 και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνοιχθησαν και αλλο βιβλιον ηνοιχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλιοις κατα τα εργα αυτων
- 13 και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων
- 14 και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος
- 15 και ει τις ουχ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

 1 και είδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρώτος ουρανός και η πρώτη γη απήλθαν και η θαλάσσα ουκ έστιν έτι

- ² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης
- ³ και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του θρονου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων {VAR2: [αυτων θεος] }
- ⁴ και εξαλειψει παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι {VAR2: [στι] } τα πρωτα απηλθαν
- ⁵ και είπεν ο καθημένος επί τω θρονώ ίδου καινά ποιώ παντά και λέγει γράψον ότι ουτοί οι λόγοι πίστοι και αληθίνοι είσιν
- 6 και είπεν μοι γεγονάν εγω {VAR2: [είμι] } το άλφα και το ω η αρχή και το τέλος εγω τω διψωντί δωσω εκ της πηγής του υδατός της ζωής δωρέαν
- 7 ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος
- ⁸ τοις δε δείλοις και απιστοίς και εβδελυγμενοίς και φονευσίν και πορνοίς και φαρμακοίς και είδωλολατραίς και πασίν τοις ψευδεσίν το μέρος αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη πυρί και θείω ο έστιν ο θανατός ο δευτέρος
- ⁹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας των γεμοντων των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την νυμφην την γυναικα του αρνιου
- 10 και απηνεγκεν με εν πνευματι επι ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου
- 11 εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι
- 12 εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν {VAR2: [τα ονοματα] } των δωδεκα φυλων υιων ισραηλ
- 13 απο ανατολης πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων πυλωνες τρεις

- ¹⁴ και το τείχος της πολέως έχων θεμέλιους δωδέκα και επ αυτών δωδέκα ονοματά των δωδέκα αποστολών του αρνίου
- 15 και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης
- 16 και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον {VAR2: [και] } το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν
- 17 και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσερακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου
- 18 και η ενδωμησις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρον ομοιον υαλω καθαρω
- ¹⁹ οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφιρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος
- ²⁰ ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυστος
- 21 και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρον ως υαλος διαυγης
- 22 και ναον ουκ είδον εν αυτή ο γαρ κυρίος ο θέος ο παντοκρατώρ ναος αυτής εστίν και το αρνίον
- 23 και η πολις ου χρειαν έχει του ηλιού ουδε της σεληνης ινα φαινώσιν αυτη η γαρ δοξα του θέου έφωτισεν αυτην και ο λυχνός αυτης το αρνιον
- 24 και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν αυτων εις αυτην
- 25 και οι πυλωνές αυτης ου μη κλεισθωσιν ημέρας νυξ γαρ ουκ έσται έκει
- 26 και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην
- 27 και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και [0] ποιων βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

- 1 και εδείξεν μοι ποταμον υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομένον εκ του θρονού του θέου και του αρνίου
- ² εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων
- ³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω
- ⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων
- 5 και νυξ ουκ εσται ετι και ουκ εχουσιν χρειαν φωτος λυχνου και φωτος {VAR1: φως } {VAR2: φωτος } ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτισει επ {VAR1: [επ] } {VAR2: επ } αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων
- 6 και ειπεν μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και ο κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστείλεν τον αγγελον αυτου δείξαι τοις δουλοίς αυτου α δεί γενεσθαί εν ταχεί
- ⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου
- 8 καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσα προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα
- 9 και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον
- 10 και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν
- 11 ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπανθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι
- 12 ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εστιν αυτου
- 13 egw to alja kai to ω o prwtoz kai o escatoz h arch kai to teloz

- 14 μακαριοι οι πλυνοντες τας στολας αυτων ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν
- 15 εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος
- ¹⁶ εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το γενος δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος
- ¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν

- 18 μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησει ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω
- 19 και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελει ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω
- 20 λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ερχου κυριε ιησου
- 21 h carie tou kuriou ihsou meta twn agiwn {VAR1: [cristou] meta twn agiwn } {VAR2: meta pantwn } auhn